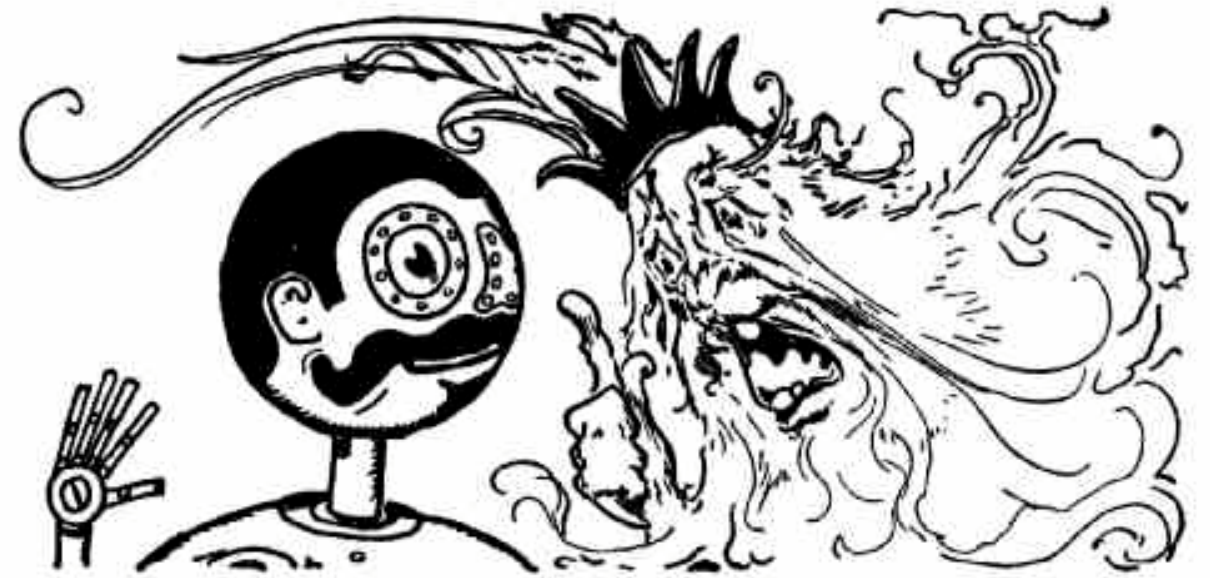

ביקר אצל המלך
וביקש טובה.
טיק-טוק חי בארץ אוז
ולמרות היותו דמות
פעילה וחשובה הוא
היה עשוי ממתכת
בלבד. הוא הופעל על
ידי מנגנון הדומה
למנגנון שעון מכני,
שאפשר לו לנוע.
מנגנון אחר גרם לו
לדבר ושוב מנגנון
אחר אפשר לו
לחשוב.

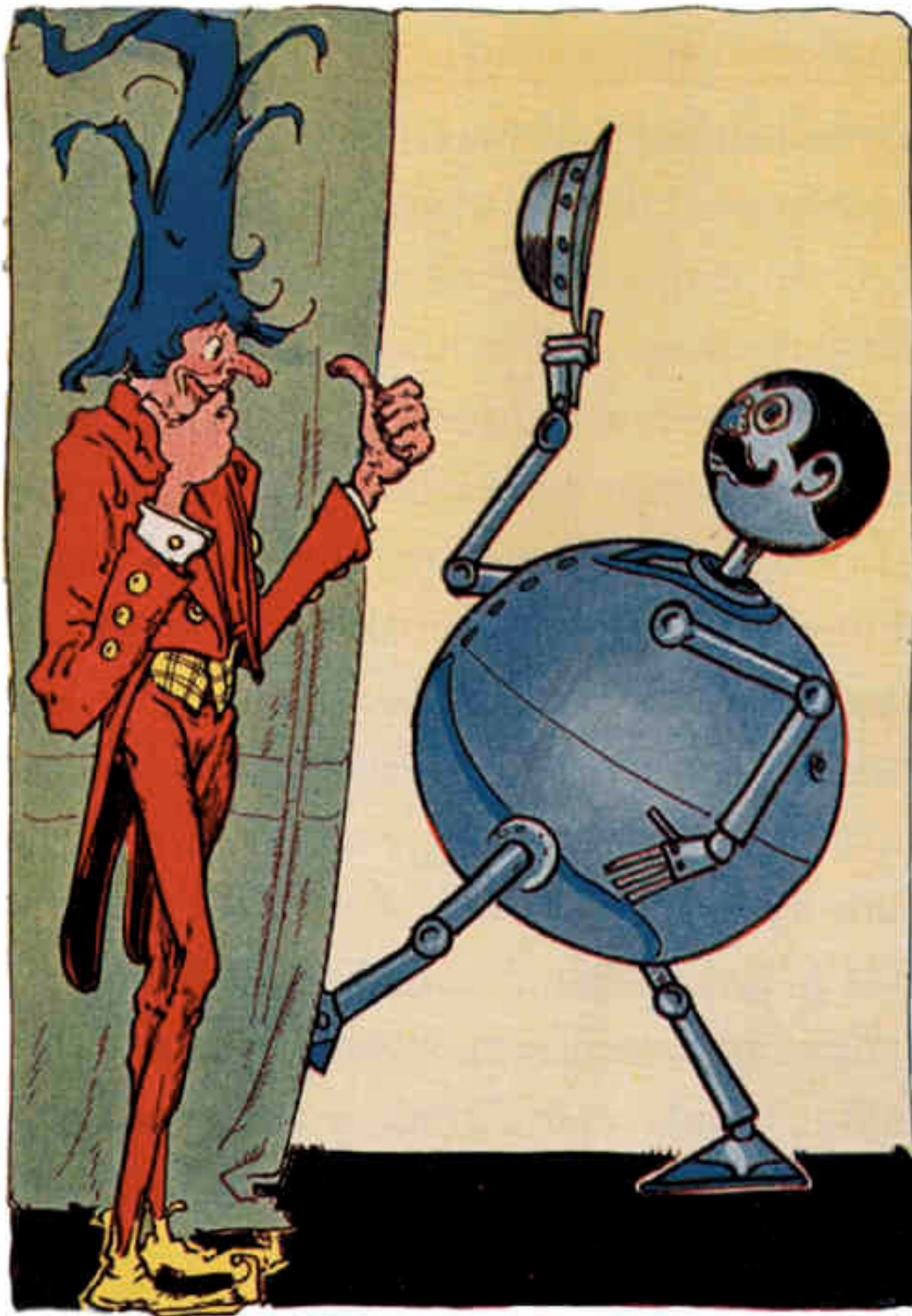
למרות היותו מתוכנן בתבונה רבה טיק-טוק
איש-השעון לא היה מושלם. שלושה מפתחות
מיוחדים דרושים היו להפעלתו ומתחו את מנגנון
התנועה שלו, מנגנון הדיבור ואת המחשבות. כל
אחד מהמנגנונים האלה עלול היה להרפות ברגע

טיק-טוק איש השעון

פרנק באום

מלך נומה כעס מאוד. הוא נשך לעצמו בלשון
בארוחת הבוקר ועדיין כאב לו הדבר. הוא נהם,
רקע ברגליו והתנהג בצורה מאוד לא נעימה
בארמונו התת-קרקעי.
באותו היום בדיוק קרה שטיק-טוק, איש-השעון,

הקריטי ולהשאיר את טיק-טוק המסכן חסר אוניס.
גם חלקים שונים שלו התבלו עם הזמן בגלל
פעילותו הרבה, ועכשיו הכל זקוק היה לשיפוץ
כללי. קוסם אוז הקטן ניסה אמנם לכוון את מנגנון
המחשבות שלו, אך ללא הצלחה מרובה, ולכן
המליץ לטיק-טוק ללכת למלך נומה ולהשיג שם
קפיצים חדשים, שיעשו את מחשבותיו גמישות
יותר ומגיבות מהר יותר.

"אבל תזהר כשאתה מדבר עם מלך נומה" הזהיר
אותו הקוסם "הוא איש עצבני מאוד וכל דבר קטן
גורם לו לכעוס."

טיק-טוק הבטיח זאת והקוסם מתח את המנגנון
שלו וכיוון אותו לממלכת המלך נומה, שם מעבר
למדבר. טיק-טוק רץ מהר לשם ומנגנון ההליכה שלו
הפסיק לפעול בדיוק כשהגיע לארמון המלך. שם
מצא אותו קאליקו, שר החצר של המלך, שמתח
אותו שוב.

"אני רוצה לראות את המ-לך" אמר טיק-טוק בקולו
המכני.

"ובכן" העיר קאליקו "אולי בשביל דמות מתכתית כמוך הפגישה עם המלך יכולה להיות בטוחה דיה, אך אתה חייב להזמין את עצמך לבד, כי אני לא אציג את פניי במערה מרוצפת יהלומים ששם המלך זועם. הוא עלול לעשות ממני צלחת תפוחי אדמה מחוצים, ואז לא אהיה לתועלת לאף אחד." "אני לא מפ-חד" אמר טיק-טוק .

"אז כנס, ותרגיש כמו בבית" ענה קאליקו ופתח את שער הכניסה למערת המלך.

טיק-טוק נכנס מהר ונעמד לפני מלך נומה המופתע. הוא אמר "בו-קר טוב. אני זקוק לשני קפי-צי פלדה חד-שים למנג-נון מחשבה שלי וגל-גל שיניים חדש למערכת די-בור שלי. אז מה? הוד מלכו-תו?" מלך נומה נהם נהימה מאיימת ועיניו נעשו אדומות מכעס.

"איך תעז לעמוד כאן מולי?" צעק.

"אני מעז הכל" ענה טיק-טוק "אני לא מפ-חד מנומה שמן."

זה היה אמנם נכון, אבל לא חכם במיוחד. אילו מחשבות של טיק-טוק היו במצב תקין, בוודאי היה

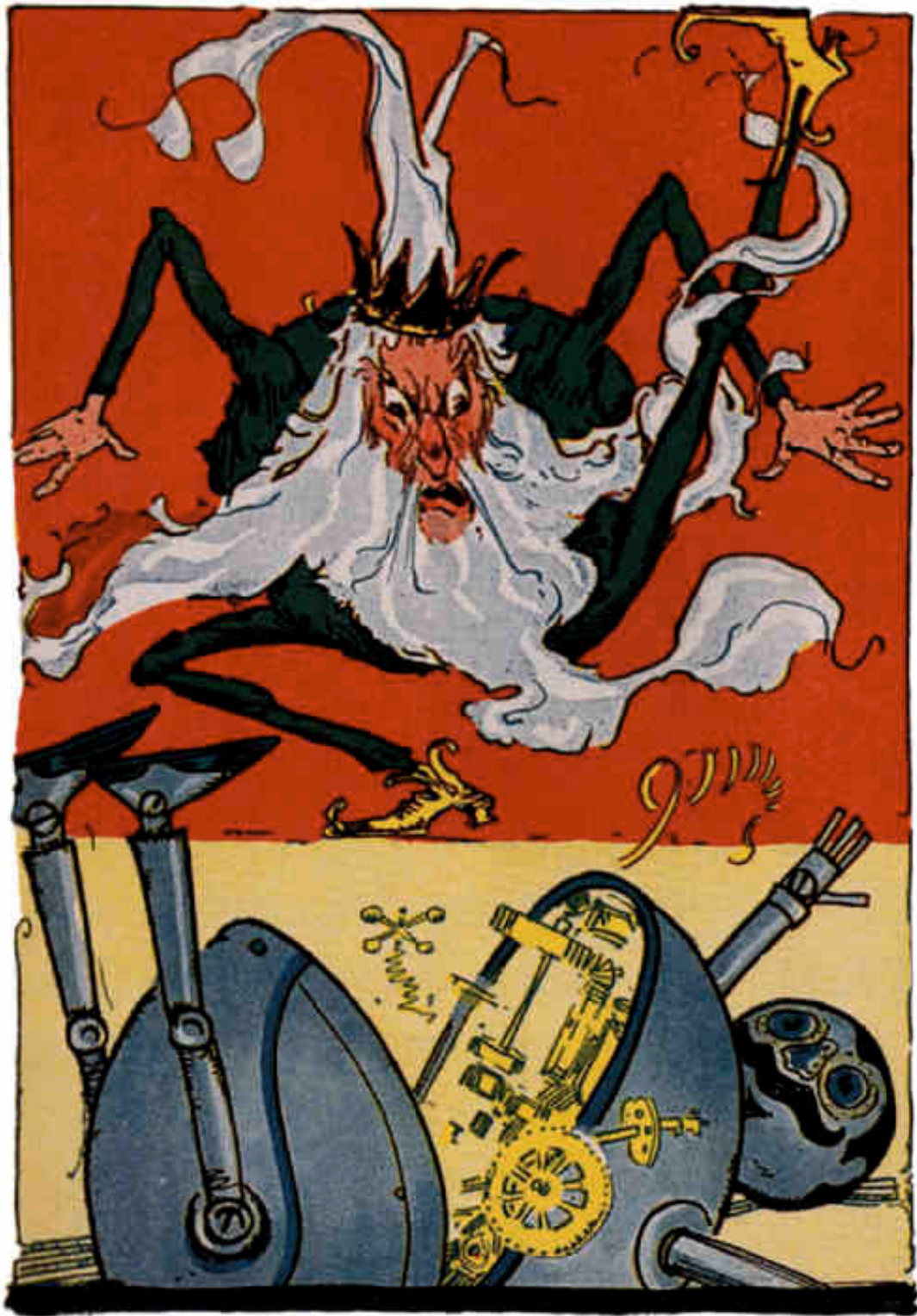
אומר דבר מה אחר. כי מלך נומה התרגז, תפס מיד את שרביטו הכבד וזרק אותו ישר על טיק-טוק . המכה שחררה את הברגים שהחזיקו את לוחות הגוף של איש המתכת ואלה נפלו ברעש גדול על הארץ. מאות על מאות גלגלי שיניים, פינים, ברגים וקפיצים מילאו את האוויר כמו ענן, ונפלו בנקישות רמות לרצפה.

במקום בו עמד קודם טיק-טוק הייתה עכשיו רק ערמה של חלקים שונים, ומלך נומה הביט בפליאה על תוצאות המכה שלו.

כעסו של הוד מלכותו שקע מהר. הוא נזכר שאיש-השעון הוא הנתין המועדף על מלכת אוזמה העצומה מארץ אוז, וזו בוודאי תראה את הריסתו של טיק-טוק בעין רעה.

"רע מאוד! רע מאוד!" הוא מלמל בצער "אני באמת מצטער שעשיתי מהבחור ערמת גרוטאות. לא ידעתי כי הוא ישבר בקלות כזו."

"כדאי שתצטער" העיר קאליקו שעכשיו כבר העז להיכנס לחדר "כשאוזמה תשמע זאת, עלולה לפרוץ מלחמה ואתה יכול לאבד את כס המלכות

שלך."
מלך נומה החוויר. הוא אהב לשלוט בנומים שלו,
וגם לא ידע כל מלאכה אחרת, למקרה שאוזמה
תלחם בו ותנצח אותו.
"אתה.. אתה חושב שאוזמה תכעס?" שאל בחשש.
"אני בטוח בכך" ענה קאליקו "והיא תצדק. עשית
גרוטאה מהאיש החביב שלה."
המלך גנח.
"תטאטא את הכל וזרוק את זבל לבור השחור"
ציווה, ואחר כך סגר את עצמו במעונו הפרטי
ובמשך ימים שלמים לא ראו אותו יותר, כי התבייש
מהכעס הבלתי מוצדק שלו, וגם פחד מתוצאות של
מעשהו הפזיז.
קאליקו טאטא את הכל אבל לא זרק לבור השחור.
הוא היה מכונאי חכם ומיומן והחליט לחבר את
החלקים בחזרה.
איש עדיין לא לקח על עצמו משימה מורכבת יותר,
אבל קאליקו הצליח. כשמצא קפיץ או בורג שחוק,
עשה במקומו חדש, ותוך שבועיים, בעבודת יום
ולילה, שר חצר המלך גמר את משימתו והכניס את

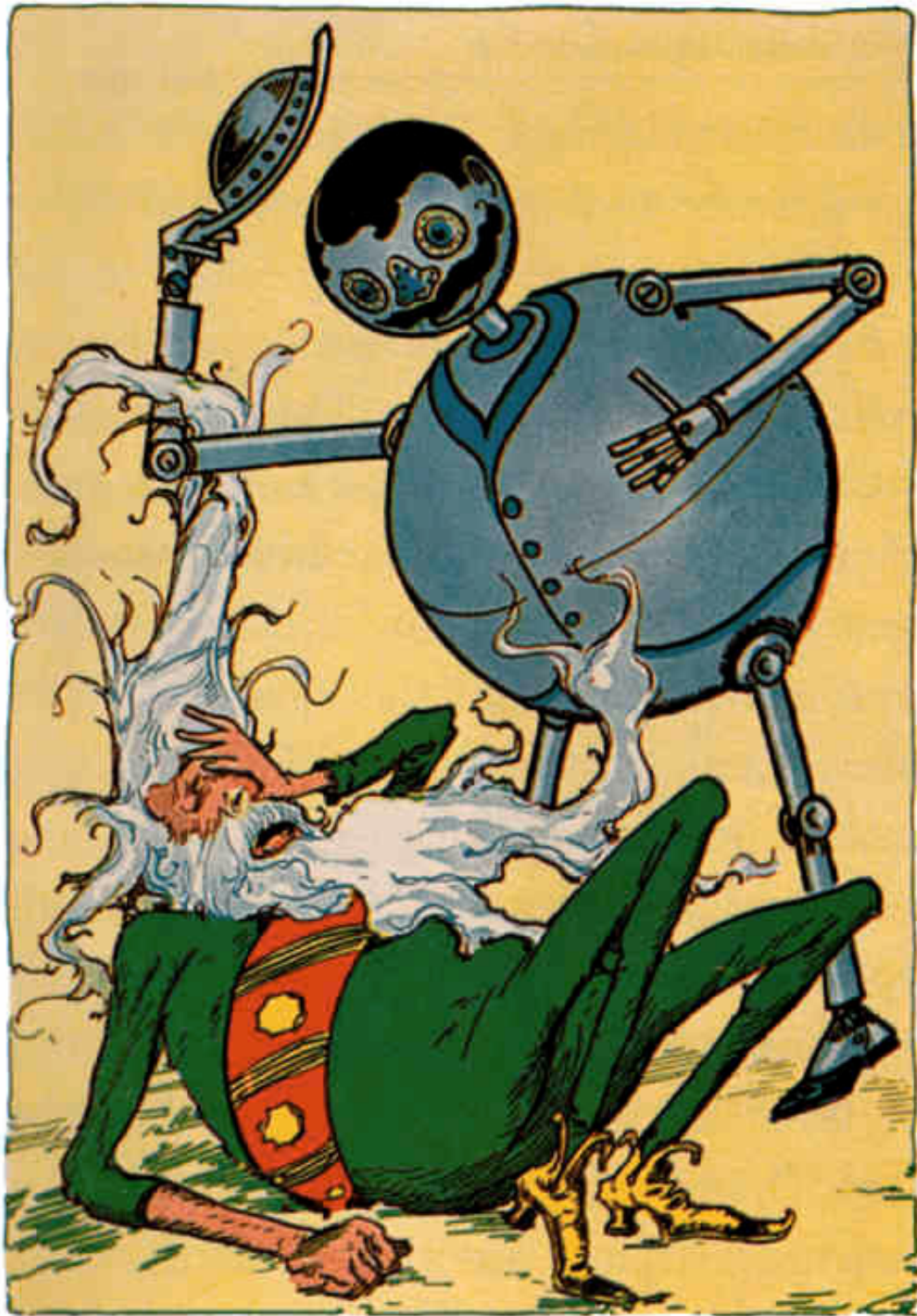
שלושת המנגנונים של המערכת ואת הפין האחרון לתוך גופו של טיק-טוק. ואז הוא מתח את קפיצי הפעולה ואיש-השעון התחיל לנוע דרך החדר כאילו לא קרה דבר.

אזי קאליקו מתח את המנגנונים של מחשבה ודיבור ושאל את טיק-טוק "איך אתה מרגיש עכשיו?" "מצוין" ענה איש-השעון "עשית עבודה טובה מאוד קאלי-קו, והצלת אותי מהרס. תודה רבה." "על לא דבר" ענה שר החצר "נהיית מהמלאכה הזו."

בדיוק אז נשמע צלצול פעמון של המלך וקאליקו מיהר למערה מרוצפת יהלומים ולחדריו שבהם הסתתר המלך.

"קאליקו" אמר המלך בקול רפה "הייתי סגור כאן זמן מספיק כדי להתחרט על השמדתו של טיק-טוק. מובן שאוזמה חייבת להתנקם והיא תשלח אלינו את הצבא שלה, ואנו נאלץ להלחם. רק דבר אחד מנחם אותי והוא, שטיק-טוק לא היה איש חי ממש, אלא רק איש-מכונה, ולא נראה לי שהיה זה דבר חמור ביותר להפסיק את פעולתו. תחילה לא

יכולתי לישון בלילות מרוב דאגה, אך בעצם הריסת איש-מכונה לא גרועה יותר משבירת בובת חרס.

אינך חושב כך?"

"אני צנוע מדי כדי לחשוב בנוכחות הוד מלכותך" ענה קאליקו.

"אז תביא לי משהו לאכול" ציווה המלך "כי אני מת מרעב. שני כבשים צלויים, חבית עוגות ותשע פשטידות יספיקו עד הצהריים."

קאליקו השתחוה ומיהר למטבח המלכותי, אך שכח לגמרי את טיק-טוק, שבינתיים הסתובב דרך חדרי הארמון. פתאום מלך נומה הרים את ראשו וראה לפניו את איש-השעון. עיני המלך נעשו גדולות ועגולות למראה הזה והוא הרגיש רעד העובר דרך כל אבריו.

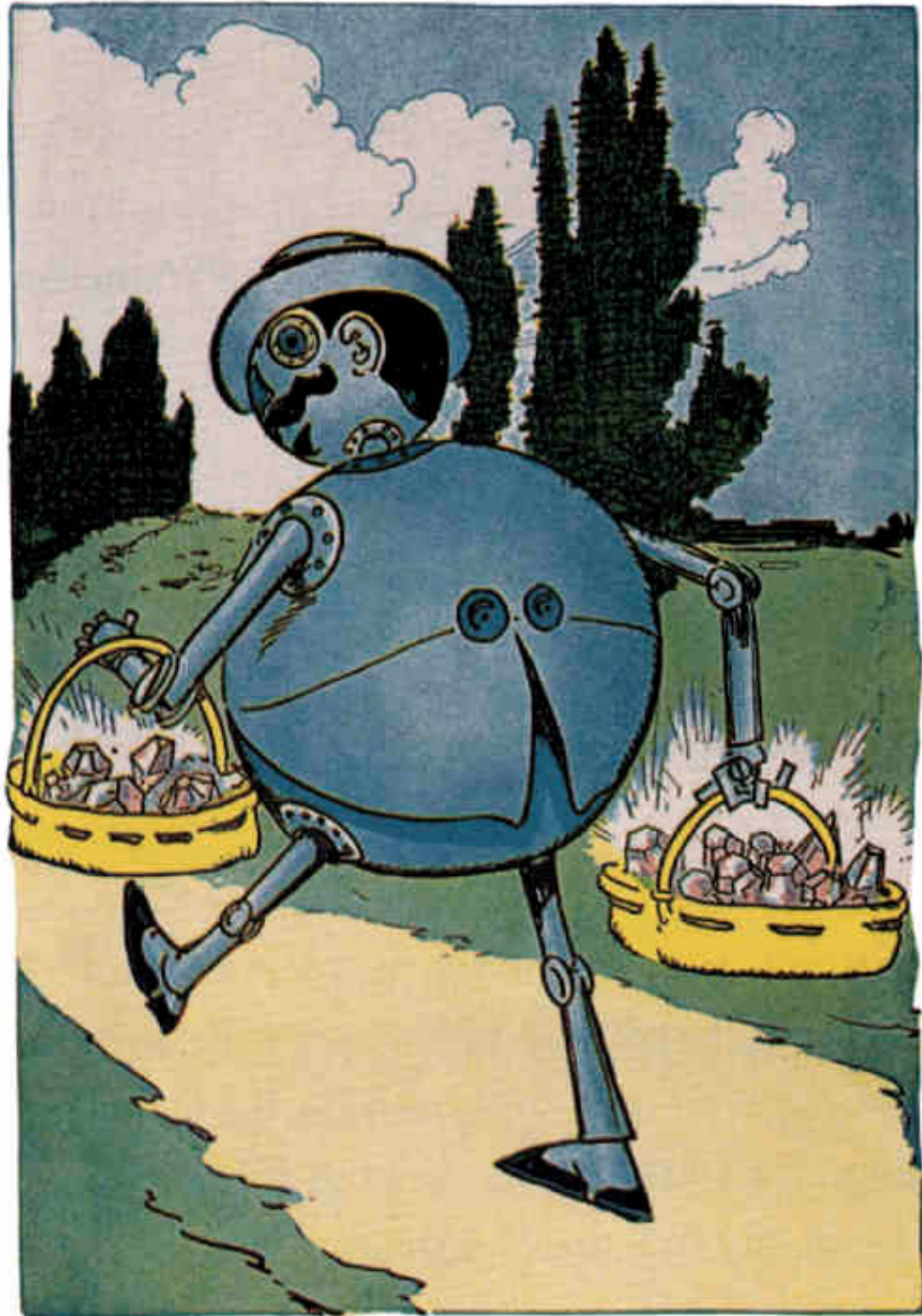
"העלם, צל מקולל" הוא זעק "אינך כאן, אתה רק ערמת גלגלי שיניים וברגים המונחים בתחתית הבור השחור. העלם, חזות של טיק-טוק ההרוס ועזוב אותי בשקט, כי התחרטתי מרות!"

"אז בקש את סליחתי" אמר טיק-טוק בקול ניחר, כי קאליקו שכח לשמן את מהגנון הדיבור שלו. אך

הקול הזה, היוצא ממה שמלך נומה חשב לחזות בלבד, היה יותר מדי בשביל העצבים המתוחים שלו. הוא נתן זעקת אימים ורץ מהחדר. טיק-טוק הלך אחריו והמלך רץ דרך פרוזדורים עד שפגע בקאליקו, שחזר מהמטבח עם מגש מלא מאכלים. צליל הצלחות הנשברות הפחיד את המלך עוד יותר והוא ילל שוב ופרץ לתוך מערה ענקית, שבה אלף נומים עיבדו מתכת בפטיש וקורנס. "תיזהרו! רוח איש-השעון באה הנה!" קרא השליט המבוהל וכל הנומים עזבו את פטישיהם ורצו מהמערה, מפילים את המלך שלהם ודורכים על גופו השרוע על האדמה. לכן, כאשר טיק-טוק נכנס לשם, רק מלך נומה נשאר, והוא התגלגל על רצפת האבן וילל, וביקש רחמים בעיניים עצומות, כדי לא לראות את מי שחשב לרוח רפאים, הבא להעניש אותו. "נד-מה לי" אמר טיק-טוק בשקט "שהוד מל-כו-תך נוהג כמו תי-נוק. אני לא רוח. רוח רפאים אינו ממ-שי, ואני ממ-שי לגמרי." המלך התגלגל, התיישב ופתח את עיניו.

"האם לא שברתי אותך לחתיכות?" שאל בקול רועד. "כן" אמר טיק-טוק. "אז אינך אלא ערמת אשפה, והצורה שבה אתה מופיע עכשיו לא יכולה להיות ממשית." "בכל זאת" הכריז טיק-טוק "קא-לי-קו אסף את החל-קים וחי-בר אותי שוב. אני טוב כמו שהייתי, ואולי אפי-לו טוב יותר." "זה נכון, הוד מלכותו" אמר קאליקו שהופיע עכשיו שוב "ואני מקווה שתסלח לי שתיקנתי את טיק-טוק. הוא היה מפורק לחלוטין אחרי ששברת אותו. היה קשה להתאים את כל החלקים שלו יחד, כמעט כמו לתלוש לפת משיחי פטל. אבל עשיתי זאת" הוא הוסיף בגאווה. "סלחתי לך" הודיע מלך נומה, כשהוא קם על רגליו ונושם עמוקות "אעלה את משכורתך וטיק-טוק יחזור לארץ אוז עמוס אבני חן עבור המלכה אוזמה." "כל זה בסדר" אמר טיק-טוק "אך הייתי רוצה לדעת מדוע הכית בי בשרביט שלך?"

"כי כעסתי" הודה המלך "וכשאני כועס אני עושה
תמיד משהו שעליו אני מצטער אחר כך. לכן
נשבעתי לא לכעוס אף פעם עד ש.. עד ש.."
"עד שמה, הוד מלכותך?" התעניין קאליקו.
"עד שמהו ירגיז אותי" אמר מלך נומה והלך
לחדר האוצר כדי להכין תכשיטים למלכת אוזמה
מארץ אוז.